

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 3 Septembrie st. v.

Sunt acum câteva zile am exprimat părerea noastră de rău, că raporturile ce dă biurul de presă despre diarele române, nu sunt totdeauna exacte și că în deosebi și articolele noastre adese-ori sunt rău interpretate în acele raporturi.

„Nemzet“, comunicând în traducere un extras din cele date de noi, ne adresează următoarele cuvinte:

„Tribuna“ poate vedea, că am luat acum cunoștință și despre recriminațiunile ei mai domoale, întocmai ca mai înainte despre isbucnirile și amenințările ei. Organele presei maghiare toate, — departe de a căuta în presa naționalităților ceea ce e jignitor, — apucă cu adevărată mulțumire patriotică ori și ce manifestațiune, care accentuează din această parte credința către patrie și către idea de stat maghiar. Cu toate că aceasta n'ar fi un merit, ci numai o împlinire de datorie, și în acest sens se ivesc puține exemple. Din acest articol constatăm, că „Tribuna“ accentuează, ce-i drept, buna înțelegere între Români și Maghiari, dar dacă i-am înțeles bine cuvintele, socotesce pasivitatea drept cea mai corectă cale pentru aceasta. Nu punem la îndoială buna credință a acestui punct de mănecare; constatăm însă, că acest drum e cel puțin cam cu încungiu.“

Ne simțim datorii a mărturisi, că „Nemzet“ ne-a înțeles bine, dar că ne temem totodată, ca nu cumva să se tragă din diarele noastre concludiuni, la care noi înșine nu voim să ajungem.

Înainte de toate stăruim asupra liniei de conduită ce ne-am ales, ca organ de publicitate.

Cea mai de căpetenie preocupare a noastră e de a-i îndemna pe Români la unire și la lucrare întinsă și de a înrîuri literaricesce. Cât pentru politică, ne mărginim a spune adevărul asupra sentimentelor poporului român: nu propagăm idei, nu cultivăm tendențe, ci formulăm numai ideile, care sunt predominitoare și marcăm tendențele, care există la Români, nu voim să fim conducătorii opiniei publice române, ci ne vom simți fericiți, dacă vom pute să fim un interpret fidel al ei.

Ideile, pe care le formulăm, și tendențele, pe care le indicăm, nu sunt dar ale noastre, ci ideile și tendențele, care după cea mai intimă a noastră convingere determină linia de conduită a Românilor.

Astfel voim să fim înțeleși.

Vorbim de sincera apropiere între Români și Maghiari, pentru-că partea cea bună și cu dese-vîrșire mare a poporului român o dorește; vorbim despre credința către patrie, pentru-că îi scim pe Români credincioși cetățeni ai statului, în care se află: nu putem însă vorbi despre aderarea noastră la idea de stat maghiar, fiindcă am spune un neadevăr, pentru care am fi huliți de toată suflarea românească.

Câtă vreme Maghiarii se opintesc a face din țările supuse coroanei sfântului Ștefan un stat național maghiar, Românii le sînt dușmani și gata de a se uni la timp de grea cumpănă cu ori-și-ce alt dușman al lor: în zadar am dice noi, că nu este așa, așa este și tot așa și rămâne.

O sinceră apropiere între Români și Maghiari nu este cu puțină decât fiind recunoscută natura poliglotă a patriei noastre. Despre un stat maghiar noi Românii nu voim să scim nimic: nu ne iartă firea noastră românească să-l admitem, și numai prin o organizare aședată pe principii poliglote credem cu puțină consolidarea statului ungar.

Împinși cu o putere covârșitoare spre desvoltare, noi nu putem să scăpăm de soarta noastră: ori îi vom impune în unire cu elementele mai moderate Ungariei organizațiunea poliglotă, ori vom sguđu statul din temelii, ori vom peri. Alt curs istoria noastră nu poate să aibă. După ce-am trăit veacuri și ear veacuri de-arîndul pe acest pământ, nu putem să ne stîngem fără de a fi sguđuit societatea, în care ne aflăm.

N'o voim această sguđuire, dar sîntem mînați spre ea, pas cu pas, răsufare cu răsufare.

Cerem dar pacea, cerem tigna lucrării roditoare, voim să ne apropiem de aceia, care au întocmai ca și noi interesul, ca la timp de grea cumpănă să nu fie singuri într-o lume plină de dușmani.

Scim prea bine, că cea mai potrivită cale de apropiere nu este pasivitatea; dar pasivitatea aceasta nu este e linie de conduită aleasă de bună voie, ci o necesitate neîndurată. Nu mergem în dieta din Budapesta, pentru-că ni s'au închis drumurile și pentru-că nu avem încredere în aceia, cu care ar trebui să stăm acolo de vorbă. După cele petrecute în curgerea celor din urmă de cece ani, noi numai în autonomia Transilvaniei mai găsim pe din destul garantată libertatea noastră de desvoltare: cine scie să ne găsească altă garanție, acela să ni-o spună.

Încrederea dar, care lipsește, să 'și-o câștige cercurile hotărîtoare ale națiunii maghiare, și dimpreună cu noi se vor trage toți aceia, pe care ați opiniunea publică maghiară îi socotesce drept nisce agitatori de meserie.

Nu se câștigă însă încrederea, când chiar în fruntea numărului, în care constată domolirea noastră, „Nemzet“ publică un articol menit a dovedi cu cifre, că legea elecrală, cu censul ei excepțional pentru Transilvania și cu voturile acordate fostilor nobili „per capita“, este un favor acordat Românilor. Aceasta n'o crede nimeni; aceasta e o țesă, care nu mai cere să fie combătută, este o satiră ce ni se adresează nouă.

Începutul inclinării spre bună înțelegere e recunoașterea adevărului, inima deschisă.

Această inimă deschisă n'o găsim încă la Maghiari, și de aceea din zi în zi de-părtarea crește.

Nu dorim nimic mai fierbinte decât pacea, încetarea luptei sterile, în care ne risipim cel mai prețios timp și cele mai alese puteri; înse de renunțare nu sîntem capabili, a capitula nu putem, chiar nici dac'am voi.

Trecuți prin cele mai grele încercări, Românii nu se lasă nici să fie amăgiți prin vorbe adunate pe ales, nici să fie mistificați prin interpretări sofiste și cu atât mai puțin să fie intimidați prin amenințările unui ministru încreșut în atotputernicia sa: aceasta e convingerea noastră, și cel ce vrea să ne combată, nu are decât să dovedească, că sîntem în rătăcire.

„Nemzet“ vorbește de „isbucniri și amenințări“ și le pune alături cu tonul „mai domul“, pe care îl constată în urmă la noi.

Am dorî acum, ca oamenii mai luminați ai Maghiarilor să-și deie silința de a se convinge, dacă opiniunea publică româna aprobă tonul „mai domul“ ori ceea ce „Nemzet“ ia drept „isbucniri și amenințări.“

În timp de câte-va luni de zile „Tribuna“ a devenit un diar răspândit și mult citit între Români: aceasta dovedește, ca ea a știut să răspundă la o trebuință generală simțită.

Provocați pe fiesce-care și de presa maghiară, de autoritățile publice maghiare, de societatea maghiară, Românii, ori-cât de domoli din fire și de doritori de pace, s'au cuprins încetul cu încetul de-o agitațiune supărătoare și vor ca această agitațiune să se manifesteze în mod genuin: noi nu isbucnim, ci întîmpinăm isbucnirile, în fața cărora ne aflăm, nu amenințăm, ci răspundem la amenințările ce ni se fac: voim să se scie, că ne simțim la noi acasă și nu suferim să fim tratați drept nisce străini pe pământul nostru strămoșesc.

În „ton domul“ nu putem să ne adresăm decât la aceia, care ni se prezintă și ei domoli.

Și dacă Românii ar suporta cu indiferență toate batjocurile, toate jignirile, toate amenințările ce li se fac, n'am mai voi să fim interpreți ai sentimentului lor public, ne-am sfi a mărturisi, că sîntem și noi Români și, simțindu-ne isoiați, am renunța de a mai susține o cauză perdită.

Exprimăm sentimentul public al Românilor, care se simt destoinici a-și asigura cu ori-ce preț libertatea de desvoltare în patria lor, și acestia sînt majoritatea covârșitoare, sînt totalitatea Românilor din țările supuse coroanei St-lui Ștefan.

E cu puțină, că aceia, care îi provoacă pe Români, vor din adins să-i împingă la isbucniri nesocotite: vom stăru cu tot din adinsul contra unor asemeni isbucniri, dar, dacă stările de lucruri nu se schimbă, nu luăm răspunderea, că vom pute isbuti.

Revistă politică.

Sibiu, 3 Septembrie st. v.

Astăzi este ziua destinată pentru **întîlnirea celor 3 monarhi** în castelul dela Skiernievițe. Ori-cine înțelege importanța acestei zile pentru mersul politicii europene în viitor. Multă vreme atențiunea tuturor sferelor politice va fi legată de această întrevvedere. Deocamdată punem sub ochii cetitorilor următoarele rînduri,

ce stau în fruntea diarului oficios „Wiener Abendpost“ cu data de 13 Septembrie n.: „Peste câteva oare Maiestatea Sa Împăratul și regele va pleca să se întâlnească cu împărații din Rusia și Germania. Întîlnirea acestor trei domnitori puternici se întîmplă sub auspiciile prieteniei celei mai neturburate și mulțumirea sinceră a popoarelor pentru binefacerea păcii însoțesc pe Maiestatea Sa până dincolo de graniță.“

Lupta electorală în Croația, între guvernamentali și opoziție, este foarte înverșunată. Cu deosebire Starcevicianii dau de lucru guvernamentalilor. De remarcă este că independenții s'au unit cu Starcevicianii pentru timpul alegerilor, spre a pute combate cu succes pe candidații guvernului. În Agram, în cercul I și III, mișcarea electorală este cât se poate de intensivă, în cercul I opoziția își dă toate silințele ca să restorne pe fostul president al dietei, Crestici; și în cercul al III se luptă ca să învingă Anton Starcevic. Partidul național și-a pus candidații sei în toate cercurile afară de șese; independenții au candidat în 44 de cercuri și Starcevicianii în 48.

„Novoje Vrenja“ trage la îndoială afirmațiunea diarelor străine, cumcă ducerea Țarului la Varșovia ar fi de importanță exclusiv internațională. Înlăturarea neînțelegerilor în privința Poloniei, dice numitul diar, nu se mai poate amîna. Relațiunile, care există între Ruși și Poloni de douăzeci de ani, au devenit imposibile. Cine va face primul pas, nu importă, el trebuie însă făcut. Bărbații de stat, care se intrunesc la Varșovia se vor ocupa de sigur de această cestiune. Ar fi de dorit însă, ca Polonii în fața perspectivei ce li se deschide pentru îmbunătățirea soartei lor, să nu treacă marginile posibilului.

Primul ministru al Franciei, Jules Ferry a declarat în consiliul de ministri, ținut la 1 l. c., că din partea Chinei n'a sosit încă nici o declarație de războiu. Ministrul marinei a comunicat colegilor sei, că admiralul Courbet a terminat aprovizionarea flotei sale și că așteaptă ajutoare din Cochinchina. Mai înainte de de cece zile nu va avea loc nici o operațiune hotărîtoare.

Cu privire la legea scolară din **Belgia**, diarul „Etoile Belge“ este informat, că regele ar fi sancționat legea. Legea va apăre în curînd în Monitorul oficial. În legătură cu aceasta se mai anunță, că s'au convocat trupele de rezervă și că ministerul de războiu a luat toate măsurile, ca în cas de necesitate să poată concentra 6000 de soldați din garnisoanele orașelor provinciale, spre a pute menține ordinea. Cu comanda s'a încredințat generalul Van der Surissen.

Presa și discursul ministrului-president.

„Neue Freue Presse“ dice între altele:

„Tămăierea, ce d. Tisza face principiilor liberale într'un mod atât de solemn, durere, ascunde totodată și măsurile esecționale, menite după dînsul a salva libertatea. Noi nu sîntem amicii unor asemenea salvări, și experiențele trecutului, la care se provoacă primul ministru al Ungariei, ne învață, că, spre a salva libertatea, de multe-ori libertatea însași a fost sugrumată. Convingerea noastră este, că în Ungaria starea esecțională n'ar fi devenit necesară, dacă puterile ordinare și-ar fi împlinit datoria la timpul seu, ba credem, că în țara vecinilor nostri, îmbunătățirea instituțiilor ordinare se impune

cu mai multă necesitate, decât introducerea măsurilor excepționale. Cu anevoie putem crede, că acele autorități administrative, care prin indolența lor au pricinuit sau au favorizat escesurile și jafurile, în urma legii excepționale vor dovedi mai mult zel întru împlinirea datoriilor lor; și nu credem, că o judecatorie, care tândălesce de ani de zile un însemnat proces de defraudățiune, va face mai multă ispravă în ce privește facerea dreptății, decât juriul, a cărui suspendare temporară este pusă în perspectivă. Și nu putem înțelege, ce ar pute opri pe guvern de a da în judecata judecătorilor cărturari, — dacă dela acestia se poate aștepta condamnarea, — pe acci apostoli ai urei de clasă și rassă, cari după cum a dîs d. Tisza străbat țara în lung și în lat. De altmintealea partidele liberale totdeauna s'au plecat înaintea rațiunii de stat și ori de câte-ori un guvern eșit din sînul majorității liberale a dovedit, că binele statului reclamă în adevăr acordarea de măsuri extra-ordinare, partidul nu i-a refuzat mijloacele pentru asigurarea existenței statului. Coloman Tisza a declarat, că puterile ce reclamă pentru guvern vor fi atât în privința timpului, cât și în privința scopului, limitate. Aci, precum și în impregiurarea, că introducerea măsurilor excepționale se face pendentă de votul parlamentului, zace deosebirea față cu procedarea care se observă în alte părți de către bărbaii de stat, care se numesc conservatori. Parlamentul ungar nu se va găsi în fața necesității, nu va avé în fața sa un fapt împlinit, nu va avé se iee numai o hotărîre de valoare academică, ci va fi liber de a examina, amenda și respinge propunerile guvernului, și apoi afară de aceasta va mai pute avé și liniștea sufletească, că bărbatul de stat, căruia îi se dau aceste puteri, este un om liberal⁴.

„Die Presse“ scrie:

„Coloman Tisza nu s'a pronunțat mai lămurit în privința puterilor ce sînt a se acorda guvernului; nu mai încapă însă îndoială, că în prima linie se are în vedere luarea de măsuri potrivite spre a pune capăt abuzului ce se face cu libertatea de presă. Acum opoziția din Ungaria de sigur nu va întârzi de a încărea cu dispreț și batjocură pe campionul liberalismului, care nu scie să apere altmintealea libertatea, decât înălțurând una din cele mai esențiale garanții ale libertății politice; și se vor găsi și în alte părți oameni, cari vor fi puși pe gânduri în fața acestui metod eroic cu colorit reacționar. Dar Coloman Tisza face politică liberală, cum îi priesce și-i trebuie Ungariei; și cât de bine aștează dînsul curentul ce domnesce în această privință se vede și din primirea ce găsește ideea suspendării temporare a juriului de presă chiar și la acele diare, care nu apără guvernul cu ori-ce preț și care cu toate acestea sînt gata de a se împrieteni cu un fel de provisoriu.“

„Neues Wiener Tagblatt“ se exprimă în modul următor:

„D. Tisza cunoaște curentele, care domnesc astăzi în Europa și problema sa este: să îngrijească ca sistemul liberal să se poată apăra contra acestor curente. Dînsul este întocmai ca cărmaciul pe bordul unei carăbii, care trebuie să lupte contra furtunei și contra valurilor furioase. Aici nu este de ajuns voința statornică de a rămâne într-o direcțiune anumită, aci se cere dela cărmaci și priceperea de a storce avantaje dela elementele dușmane, trebuie să se folosească de vînt și de pânze, pentru-ca să poată înainta cu corabia pe mare. Astfel face și d. Tisza când, spre a întări puterea guvernului, prepară instituțiuni, care în aparență sînt în contradicție cu tradițiunile liberale ale Ungariei. Dînsul cere puteri pentru guvern ca să poată apăra ordinea în țară. Domnul Tisza însuși prevede în discursul seu acuzarea ce i se va face, că falsifică principiile liberale. Da, liberalismul înaintea reacțiunii niciodată nu este destul de liberal. Reacționarii pretind ca liberalismul se stee nearmat, pentru-ca cu atât mai bine se-l poată nimici atacurile dușmane. Liberalismul se renunțe la toate mijloacele de apărare și de dragul principiilor sale se dee drum liber reacțiunii. Dl Tisza nu este dispus să se apuce de un asemenea joc. Măsurile, ce le propune dînsul, trebuiesc privite din acel punct de vedere, că ele vor fi puse în practică numai spre a se da scut și apărare libertății. Nu trebuie să se țină cineva de literile ordinațiunilor, trebuie să se uite și la spiritul care domnesce în ele și la impregiurările, care reclamă executarea lor. Înălțarea puterii guvernului ungar nu poate strica liberalismului. Libertatea presei în Ungaria va fi pe deplin asigurată, chiar și atunci când ministerul Tisza va dispune de măsuri excepționale.“

Sărbarea aniversării luării Griviței.

Diua de 30 August, o zi memorabilă pentru toți Români, a fost sărbătorită anul acesta la Sinaia, rezidența de vară a MM. LL. Regele și Regina României, cu un ceremonial demn de faptele mărețe ce ea reamintesc.

La 9^{1/2} oare un serviciu divin s'a oficiat în biserica mănăstirii Sinaia, pentru sufletele bravilor soldați căzuți la asaltul dela Grivița. Au fost de față la acest serviciu divin MM. LL. Regele și Regina României, curtea civilă a MM. LL., d. general Cernat, comandantul corpului I de armată, d. colonel adjutant Al. Candiano-Popescu, care a comandat bravul batalion al II de vînători în diua asaltului Griviței, și alte persoane de distincțiune din Sinaia.

După *Te-Deum*, M. S. Regele, urmat de suita sa, a trecut în revistă batalionul al II de vînători, sub comanda d-lui maior Ionescu.

Baracele batalionului de vînători sînt foarte frumos decorate cu flori naturale și brad; preotindeni se ved, înconjurată de flori, portretele iubiților suverani. Decorațiunile *Virtutea militară*, *Crucea Trecerei Dunărei*, *Steaua Ro-*

mâniei sînt făcute în mare și lucrate cu multă măiestrie din muschiu de copaci.

Toate aceste lucrări artistice se datoresc numai bunului gust al soldaților.

În una din aceste barace, îmbrăcată în verdeață și împresurată de inițialele augustilor suverani, fie-care inițială lucrată în mod deosebit, s'a dat la oara 12^{1/2} un banchet.

MM. LL. Regele și Regina, sosind pe platoul unde era pregătit banchetul, au fost întâmpinați de d. maior Ionescu, comandantul batalionului, care, oferind Grațioasei Regine un prea frumos buchet, a rostit câte-va cuvinte pe atât de adevărate pe cât și de măgulitoare. D. general Cernat, d. colonel adjutant Candiano precum și întregul corp ofiteresc al batalionului erau prezenți.

Se aflau față și alte notabilități, printre cari s'au observat principele D. Gr. Ghica, președintele Senatului, d-nii George Ghica, ministru plenipotențiar la Atena, T. Văcărescu, ministru plenipotențiar la Bruxella, Emil Ghica, agent diplomatic la Sofia, doi ofițeri germani, veniți în misiune pentru organizarea serviciului de pompieri, archimandritul Ghermano, stărușul monastirei, și alții.

Toate aceste persoane au fost invitate la banchet.

Printre doamne s'au putut observa d-nele general Manu, Herz, Zoe Florescu, Ionescu, soția maiorului Ionescu, d-ra Bălăceanu, sora d-soarei de onoare, și altele.

La sfîrșitul banchetului M. S. Regele a ridicat un toast, în care a dîs, că din sângele vîrsat de Români pe câmpiele Bulgariei a rodit neafrînarea și mărirea patriei; a arătat purtarea vitejească a batalionului II de vînători în diua de 30 August 1877 și a adăogat, că sfîntă trebuie să fie tuturor aducerea aminte a eroilor căduți în aceea zi pe câmpul datorie.

Maiestatea Sa, sfîrșind, a împodobit steagul batalionului cu o coroană de flori dată de M. S. Regina.

Entusiasmul produs de cuvintele M. S. Regelui, peana nu-l poate descrie.

D. General Cernat, în numele armatei, răspuns în termeni călduroși la toastul regal, arătând vitejia și virtuțile suveranului și aducînd un strălucit omagiu M. S. Reginei, care, în timpul războiului a fost mama scumpă a răniților, ear în timp de pace este spriginul puternic al tuturor suferinșilor.

D. maior Ionescu, în numele batalionului, ridicînd un toast, dîse că Regele, suindu-se pe întăririle dela Calafat în fața Vidului ce vărsa un potop de foc și de fer peste dînsul, a înfruntat moartea cu o eroică bărbăție.

Cine putea să mai fie fricos, dîse terminînd d. maior Ionescu, când Domnul țerei dede o așa măreață pildă de modul cum cineva trebuia să-și facă datoria?!

După aceea d. colonel adjutant Candiano-Popescu, invitat de M. S. Regina, rosti următoarele două poezii militare, pe cari reproducîndu-le în coloanele acestui diar, credem a face plăcere cetitorilor nostri.

Iacă aceste poezii:

Un soldat român rănit la Grivița.

În diua de 30 August 1877.

Rana mea-i adîncă tare,

Mare este chinul meu,

Dar credința-mi și mai mare

E 'n al nostru Dumnezeu.

moarte! — Poetul schimbă această scenă și lasă pre Hero să moară de durere, vedînd că duc cadavrul amantului spre a-l înmormînta.

Eu nu am putut înțelege favorul acestei schimbări scenice. — Tragedia este frumoasă, limba și țesătura ei fină, dar forța cuprindeătoare o are numai prin jocul cel înfocat și pîtrunzător al Herei.

În actul prim, la ridicarea cortinei, vezi pe Hero singură în templul Aphroditei, înfrumșeșind cu flori, lăcașul sfînt, pentru viitoarea sărbătoare. Deja în monologul acesta, în care Hero spune cauzele din care s'a făcut preuteasă, bucuria și fericirea de a pute servi Zeilor, observi că te afli față de un mare talent tragic. În scena a 5-a din actul prim, unde Hero stă în mijlocul templului, înconjurată de preoți și preutese și de popor, cari înalță rugăciuni sfinte la cer, Hero te farmecă, te uimesce, nu prin cuvinte, căci este momentul sfîrșirii ei de preuteasă, și ea stă, cu mâinile încrucișate pe pept, cu ochii înalți la cer, în sfîntă și umilită supunere. Te farmecă, te uimesce prin mica ei, prin care îți arată cumplita luptă ce se petrece în ea. Această luptă groaznică Hero o arată în un mod rar prin mișcarea muschilor din față.

Sînt yreo 20 de astfel de musculeți în corpul omului, cari prin contragerea și întinderea lor, dau feței diferite expresiuni. Acești musculeți îi avem sub influența voinței noastre, dar din cauza lipsei de deprindere se mișcă cam greu, bună oară ca ușa în țîșini ruginite. Și nu e glumă de a te juca cu ei pe scenă — (ne-

Grea nu-mi pare-acum povara,
De 'ncercări și de nevoi;
Când Domnul este cu țara,
Biruînța e cu noi.

Cine astăzi se bocescce,
Că mult sânge am vîrsat,
Nici că simte românescce;
Nici Român e-adevêrat.

Ghiare 'n lume tigrlu are,
Șoimu 'n nori scris e a domni,
A oșteanului chemare,
E 'n primejdii a trăi.

Sânge curge, curge sânge,
Ca și apa din isvor,
Dar nici gînd nu am de-a plînge,
Căci e sânge roditor.

Din cer cade în diori rouă,
Și câmpia va 'nverdi.
Și din cer lăsat e nouă,
Dreptu'n sânge a 'nflori.

Nu îmi trebuie 'n durere,
Mîngăieri copilăresce;
Cea mai dulce mîngăiere,
E să lupti, să isbîndesci.

Și viteaz trăind în lume,
Teamă n'am de loc să mor;
Căci port Grivița drept nume,
Nume 'n veci neperitor.

Românca la Plevna.

Luni trecură de când Plevna de creștini c'mpresurată;

De-atăți morți și-atăta sânge e țărîna înbuibată.
Încât văile ce-acuma încongioară pe vrășmaș
Seamănă cu nisele rane, rane-adînci de uriaș.
Plevna-i strînsă fără milă de românele armate,
Ca 'ntr'un briu de pepturi pline de voinți neînduplecate.

Dorobanții stînd de pază spre dușmani au ochii lor;
În diori însă ca o rață o femeie din popor,
Se arată, și își rîde de-a primejdiei urgie,
Căci veni se-și vadă soțul ce se luptă'n bătlie
Măndru-i soț, ca și stejarul, pironit e 'n locul seu;
— Ea s'apropie de dînsul; Un mic prunc, un

puie de leu,
Ține'n brațele-i muncite, și cu drag așa-i vorbesce:

„Fătul mamei, asta-i Plevna unde Turcul stăpînesce,

„Turcul, ce pămîntul nostru a călcat și-a jefuit,
„Și de rele și măceluri lumea 'ntreagă a 'ngrozit.
„Ține minte fătul mamei, cât vei fi se ții, tu, mîinte,

„Căci 'ți-a dat ursita zile ca să vezi pe-al tîeu pîrinte,

„Ce hrănit de-a lui credință, și de-al țerei sale dor,
„Aci sdobescce capul fiarei ce-a făcut atât omor.
„In a mea copilărie, mama des ne spăriașe:

„Vine Turcul“, dîcea dînsa, și simțiam fiori în oase,

„Mi se 'nfricoșă gîndirea, a mea inimă 'nghetă,

„Și în gaură de șerpe căutam loc a întra,

„Și ca mine toți Români, nu sciau s'ermanii, unde,

„Pacea lor și copilașii și-a lor bunuri a-și ascunde.

„Ajunsesc a fi Turcul un șir lung de vijelii,

„Ce goniau din viața noastră și trau lin și veselii;

„Turcu 'n suflete atăta însuflase îngrozire,

„Că tot omul ciasul morței 'l-așteptă cu mulțumire.

Foița „Tribunei“.

Agata Bărsescu.

Viena, 8 Septemvrie 1884.

Am vădut pe Bărsesca. Am vădut pe distinsa copilă română, care făcî saltul mortal nepomenit în analele teatrului Curții, sburînd din banca scoalei drept pre scena teatrului imperial din Viena, ca tragediană de primul rang! În lumea germană acest teatru se bucură de cel mai bun nume. Este un adevărat templu al muselor și influența, ce a avut-o și o are asupra dezvoltării literare germane, este hotărîtoare. Preoții acestui templu se bucură, în toată lumea civilisată de un bun renume, căci la această onoare ajung numai oamenii cu talente și însușiri superioare.

După șapte luni de morb greu și dureros — Rheumatism articular — în 6 Septemvrie a. c. se prezentă reînsănătoșată, spre bucuria întregului public Vinez, earăși în acea piesă, în care furase inimile publicului la prima ei prezentare, provocând atunci aplause și ovațiuni, de care încă vechile ziduri ale teatrului de curte, nu auădise nice când. Și nu e lucru ușor a-l aduce pre German la entusiasm, mai cu seamă când ești străin, când ești Român. Și această copilă de român, care a trebuit să învețe ântăiu limba, apoi arta, într-o singură seară 'l-a încântat, 'l-a entusiasmat, 'l-a captivat cu totul.

Îmi permit a face o mică critică asupra acestui talent, care se urcă cu pași siguri pre scara unui viitor măreț, și sînt sigur, că bucuria

și fala, pre care o simți eu în seara reprezentățiunei, o vor simți și milioanele de Români din toate părțile. Și de ce? Din cauză că: Bărsesca, ca Română, reprezentă înaintea lumii întregi afirmația apodictică, că Românul, între popoarele Europei posedă destulă inimă și cap, ca odată să poată fi respectabil concurent de cultură în cale cu alte nații mari, cari au avut pacea fericitoare și s'au putut desvolta sute de ani.

Sînt greutatea ce o are debilul meu condei în calea aceasta, dar o fac sub scuza cuvîntului — „mai bine rău, decât de loc.“

Piesa în care s'a reprezentat de nou publicului Vinez secerînd aplause generale, este tragedia lui Grillparzer „Valurile mării și ale amorului.“ Subiectul este din vechia istorie a Grecilor și tractează despre clasicul amor dintre Hero și Leandros. Hero e o fată de o rară frumșeță, care din atragere spre cele ceresci se face preuteasă a Aphroditei în templul din Sestos, care zăcea în Tracia, aproape de Hellespont. Leandros este un tîner pescar din Abydis, în apropiere. El vine cu amicul seu Nauceros la o sărbătoare în Sestos, aci vede preuteasa frumoasă în templu și se amorează de ea. Dar sfintele legi ale preoții nu permiteau acest lucru profan. Pescarul cel voinic își ajută însă înotînd preste Hellespont în fie-care noapte la Hero, care îl iubia cu foc ceresc. Odată, precînd Hero aștepta la malul Hellespontului pre amantul seu, vede cadavrul lui plutind pe valurile Seandros, se înecase. Hero în desperare sare de pre stîncă în mare și, îmbrășoîndu-și amantul, moare cu el împreună. Frumoasă

„Dar acum, fătul mamei, s'au schimbat acele vremi,
„A trecut a spaimei noapte, n'ai de ce se te mai temi;
„Ađi, Românii sânt de soarte hotărâți la altă viață;
„Noi acum la Turci ne ducem și de spaimă ei înghiață.
„Ține minte aste vremuri ce abia s'au pomenit;
„Să veđi țeara și-a ta lege și căminul isbăvit.
„Prin Români? Chiar gându-acesta greu era să o dorească;
„Dumneđeu un vis mai mare nu putea să ne mplinească.
„Ține minte, fătul mamei, că la sinu-mi te-am lăptat
„Lungă tunuri încărcate; că 'n răsboae te-am purtat
„Și stropit ai fost de sânge; că pe chipu-ți străluciră,
„Fulgere ce scăpărase armele când se ciocniră:
„Că în fum de praf de pușcă ai durmit, tu somnul tđu.
„Ține minte că rănii răbdând chinul crud și greu,
„Fericii erau că țerei datoria lor plătise;
„Ține minte cum Românii vitejesea răsboie;
„Ține minte pe-al tđu tată cum aici te-a ospetat;
„Că 'ntre morți și printre gloanțe dulce, el, te-a sărutat;
„Că lupta pentru moșie, pentru noi și-al nostru nume,
„Și învață dela dînsul, că, simțiri cât vor fi 'n lume,
„Cea mai scumpă datorie care-a fost, e și va fi;
„Este țeara ta să aperi, pentru țeară-a te jertfi.“

După recitare, MM. LL. Regele și Regina României au binevoit a felicită pe soldatul-poet, în imaginațiunea căruia sânt totdeauna proaspete acele scene mărețe ale vitejiei românești.

Toate persoanele prezente, aduce mișcate, s'au asociat la felicitările Augustilor Suverani.

Odată cu banchetul regal s'a dat și soldaților un prânđ, după care s'a întins o horă mare, în care s'au prins militarii precum și toți sătenii dimpregiur veniți la această sărbătoare.

Seara s'a făcut o impunătoare retragere cu fole și musică înaintea castelului Peleș; focul artificielor ilumina vîrfurile Căraimanului, ear șgomotul rachetelor făcea să răsune încă odată văile Prahovei, ducend departe amintirea celui fapt glorios ce se serba și care fapt a redesteptat conștiința națională și gloria românească adormită de două veacuri.

„Voința Națională.“

General Davila.

Complectăm cele ce am publicat tot după „Voința Națională“ despre înmormântarea mult regretatului Davila, prin următoarele detalii. La ora 6 a sosit cortegiul în strada Notagiu, unde locuia răposatul, de aci cortegiul a fost dus pe brațe la groapă, de doctorii militari, foști săi elvi; fie-care se întrecea a îndeplini această sarcină pioasă, ultima ce aveau de adus celui care a făcut atât de mult pentru dînsii. Alele care conduc la groapă erau pline de lume; mulțimea care a însoțit cortegiul în tot cursul său a ținut să arate defunctului câte simpatii și dureri lasă în urmă; ele au fost cel mai eclatant omagiu adus marilor servicii ale acestui luptător în timp de aproape jumătate veac. Rare-ori s'a vădut la o înmormântare atîta jale. Generalul Davila era

tese. Dar în urmă se schimbă, e alta cu totul și vocea, ochii, mișcările ei, au focul și expresia celui mai ferbinte și sfânt amor. Astfel Hero din România s'a prefăcut cu totul în Hero cea din Sestos și răpind atențiunea miilor de privitori, îi face să se bucure și întristeze cu ea, să ridă, să plângă împreună, și când cortina cădend își arată finitul piesei, te trezesci cu neplăcere din visul în care erai, și îți pare rău că timpul fuge atît de iute, când gusti plăcere. Când te ridici din locul tđu și privești împregiur, pe fețele tuturor veđi expresia bucuriei și a fericirii și avarul cel mai mărșav este bătut de idei nobile, căci o astfel de hrană sufletească te ridică, te nobilizează.

Ear eu între miile de ascultători când eșiam din teatru, eram mai mulțumit, mai fericit ca ceilalți, căci o rađă de fericire mai mult pică pe mine, fiind Român! Mi se părea că toți veđ această fericire în fața mea și nu sciam cum să o ascund, ca să nu fie luată de răuvoitori drept parțialitate.

Din astă cauză, vecinului meu, care era un profesor de medicină, la întrebarea ce 'mi-o puse — cum îți place compatriota mea — răspunsei un „bine“ marcat în forma ca și când ar însemna, ce mă întrebi pe mine? sciind că sînt Român? Mie nu-mi este permis a o lăuda.

A doua ți avui fericirea de a face cunoștința personală a domnișoarei Bărsescu și a petrece câte-va minute în plăcuta ei societate. O figură de statură de mijloc, bine crescută și desvoltată în formele corpului, părul castaniu și foarte bogat, arangiat în mare și clasică legeritate, frunte,

un om popular; cine nu-l cunoscea. Sînt două trei generațiuni care au veđut și iubit această figură energică și bine-voitoare; el a trăit cu dînsese împărtaşind împreună și întristarea și mulțumirea.

Mormentul familiei Davila se află pe un mic deal; mai multe stînci aședate în mod artistic suportă un monument de granit și o mare cruce; multă verdeață, flori și arbori încongiară acest loc de doliu unde repausă de mulți ani aceea pe care orfanele Asilului Elisabeta o numiau „muma lor“.

Sosind aci cociugul, preotul Asilului a început serviciul religios, ear copilele de la Asil, formate în cor, uniau rugăciunile lor cu ale lui, vocea lor însă era înecată în suspine, ele cîntau plângend imne religioase pentru repausul generosului lor protector.

Erau aci aproape la 400 de orfane; dureră lor a mișcat până la lacrimi pe toți asistenții, putea oare să fie cine-va indiferent în fața unor suferințe morale atît de mari? Se poate o pierdere mai grozavă decăt aceea, când copii își perd părinți? Ele își perduseră deja muma și acum plîngeau pe părintele lor.

După terminarea serviciului religios, dl. To-cilescu, secretarul general al ministeriului cultelor și instrucțiunei publice, pronunță o orațiune funebă, prin care d-sa a făcut să reeasă, prin culori vii și comparațiuni alese, caracterul defunctului și serviciul ce a adus țerei în timpul a 4 Domnii; cunoscend de aproape pe repausatul, d-sa a fost în pozițiune mai mult ca ori care a descrie luptele creatorului învătămintului medical; publicul a rămas aduce mișcat.

După aceea dl. Barbu Constantinescu, în numele corpului didactic al Asilului, a arătat prin câteva cuvinte ce era acest institut acum câți-va ani și progresele ce a făcut sub abila și părintească administrațiune a generalului Davila.

În momentul când vecinica pomenire era pronunțată de preot, o mișcare se face printre copilele Asilului: una din ele, d-ra Paulina Săgarceanu timidă, plînsă, cu lacrimile în ochi și vocea înecată în suspine, se apropie de cociug și recită o poesie, ecou al suferințelor colegelor sale. Dicțiunea sa, expresiunea de durere cu care recitează fie-care vers, produce asupra tuturor și mai ales asupra orfanelor sfășitoare emoțiuni. Dacă un moment repausatul ar fi putut vedea atîta durere și atâte lacrimi, inima sa ar fi găsit în acele momente recompensa ce omul de bine în totdeauna culege în urma sa, eternă recunoștință și amintire neștearsă.

Etăa aceea poesie:

O! iată înc'o lovire a soartei neîndurată
Ce e mai dureroasă decăt durerea chiar!
Căci perderea e mare și totul ne arată
Că lacrimi și suspine sunt toate în zadar!

Dar... plîngem noi orfanii, și plînge tot sormanul,
Din peptul nostru ese suspin sfășiator.
În calea-ne de lacrimi durerea ne e limanul
Căci am pierdut... pe cine!? „P'un tată iubit!“

Să plîngem toți orfanii ce-n dimineața vieței,
Lipsiți de rađa caldă a soarelui iubit,
Vom îngheta'n durere, la vîntul desperărei
Gemând „vut'am soare... dar... a apus subit“.

O! bun, iubit părinte! Privește, lași în urmă-ți:
Copii orfani de tată cu sufletul în dor,
Sormanii, ce mîngăere găsiu ori când în sinu-ți
Ș'o țară ce te plînge cu întregul ei popor!

sprîncene și ochi românești. Dacă nu-ți spune nimeni că e Româncă, la moment ce ai veđut fruntea, ochii, sprîncenele și genele ăci — e Româncă! Pre văile Murășului, al Oltului, spre Crișuri, pre Tîrnave și pretotindenea, unde sînt Români, sînt nise ochi ce nu se pot descrie în nici o limbă, căci nici una nu poșede colorile necesare de a-i pute descrie expresiunea, focul, graiul lor; eu îi numesc ochi românești și sînt negri. Bărsesca scie ce ochi poșede și în rolul ei, și scie a-și angagia și întrebunța cu atîta măiestrie, încât ai înțelege numai din jocul ochilor ce voiesce a exprima cu cuvîntul. Vienezii sînt încântați de acești ochi, și fiindcă nici ei nu sciu cum să-i numească, 'i-a botezat — ochi românești. În conversarea socială ochii ei sînt blânđi, dulci, sînt ca o armă de răsboiu în timp de pace.

Gura e proporționată, dinții sînt frumoși, barba are o mică greșală de frumuseță. Părul e brun-galbiniu, culoare specifică românească, care ridică fumseța. În totul are aparența unei frumusețe clasice, ce trebuie să aibă tragedia.

Vocea ei e un alt sonor, bine timbrat și de o metalică vibrație, în culmea afectelor nu-i dă frâu liber, nu se folosește în destul de ea, ceea ce rău face.

În societate este cu totul alta ca pre scenă, e o enigmă. Modestă în grad mare, de manieră blânde, dar distinse, de o naivitate în adevăr feciorelnică, ea nu poșede nimica din grandetă și închipuirea principeselor de teatru, și sînt sigur că în lume nu se ține de loc mai mare ca alți oameni. Aceste calități frumoase te fac, ca în primul moment a conversației să întri în cărare

În cer unde vei merge, în'alta-ți locuință
Vei regăsi pe mama ce mult noi am iubit;
Cu dînsa, scump părinte, formați o providență
Și conduce-ți în viață p'orfanul părăsit!
Iar tu, tristă adunare! Și voi, surori iubite
Să fi dicem ađi „adio“ lungă mormentul seu
Și ridicând la ceruri priviri îndurerate
Șoptiți: „Doarmă în pace! Să-l ierte Dumnezeu!“

Cronică.

Archiducele Iosif va sosi la 21 n. l. c. la Uioara luând cuartir la comitele Carol Teleki. Dela Uioara archiducele va merge la Mureș-Oșorheiu la manevrele honveđilor.

Universitatea săscesă. Ședințele adunării generale a universității săscesi s'au deschis ađi la 10 oare înainte de ameađi.

Ministrul-president Tisza a plecat însoțit de consiliarul ministerial Tarkovici la 14 n. l. c; cu trenul de noaptea la Viena.

Alegerile din Croația. Partidul independentenților și Starcevicianii au încheiat o alianță ad hoc pentru a se sprigini împreună la alegeri. În urma acestei alianțe pentru cercul I din Agram, va fi spriginit candidatul independentilor, fostul șef de secțiune Poledici, în cercul II David Starcevic, în cercul III Anton Starcevic, Opoșiția lucră din resputeri pentru ca să reușească aci și deoacece opoșițiunei îi stă la dispoziție tot aparatul orășenesc, va și reuși în toate cercurile din Agram, ceea ce înainte de alianță abia se putea crede. Partidul național are de cuget să dea un manifest, care se va publica în foile guvernamentale din Agram. Pe teritoriul fost de graniță au fost arestați pentru agitațiune Starcevicianii: avocatul Barcici din Fiume, Dencici și Pavlovici, toți candidați de deputați, trei locuitori din Carlopago, între cari și vice-primarul de acolo. Toți au fost predați tribunalului din Gospic. Se scrie că Banul are de cuget să închidă pe toți capii partidului Starcevician, dacă turburările nu vor înceta. Comitetul central al partidei de drept a adresat tuturor bărbaiilor de încredere un manifest prin care îi provoacă a lucra ca turburările să înceteze. Starcevicianii sperează a reuși cu 22—25 de deputați. La 12 n. l. c. s'a ținut în cercul III din Agram o adunare imponentă de alegători, în care Anton Starcevic și-a desvoltat programul seu declarând, că mîntuirea Croației zace în independența și despărțirea ei de Ungaria. Adunarea a proclamat cu entusiasm din partea poporului candidat al cercului III.

Ministrul-president Brătianu a sosit la 11 Septemvrie n. seara dela Marienbad la Bucuresci.

Regele Italiei, e admirat de toată lumea pentru curagiu ce-l dovedesce. Foile italiene comunică câteva sentențe caracteristice rostite de Regele. În Veneția la o interpelare a đis, „Impregiurarea că sînt Rege nu mă poate împedeca să-mi aduc aminte că sînt om“. La gara dela Bologna: „Aceasta o privesc de o datorie a mea; a-și împlini datoria e o mulțumire“. Fiind invi-

tat la alergările din Pordenone, cu cari era împreună o festivitate militară, Regele a răspuns pe cale telegrafică următoarele: „În Pordenone se ține sărbătoare, în Neapolee moarte. Eu merg la Neapolee.“

Consiliul municipal al Romei a hotărît la propunerea primarului a pune pe hotelul orașului o inscripție ca aducere aminte de călătoria Regelui la Neapole.

Din incidentul călătoriei regelui Umberto la Neapole, toți Suveranii Europei au adresat Regelui și Reginei Italiei felicitări pe cale telegrafică. Regina Engliterei în o telegramă adresată Reginei Italiei la Monza și-a exprimat condolența pentru starea din Neapole. Regina a comunicat această telegramă Regelui Umberto. Jumătate din suma de 300,000 lire donată de Regele Umberto, e destinată pentru ridicarea unui asil pentru orfanii celor morți de choleră.

Posta ultimă.

Viena, 14 Septemvrie n. Maiestatea Sa a plecat la oarele 9¼ seara la Skiernevițe însoțit de ministrul de externe contele Kálnoky, de adjutantul general Mondel, de doi adjutanți și de medicul personal Lányi. Maiestatea Sa va sosi acolo Luni în 15 Septemvrie n. la 2 oare p. m.; din Skiernevițe va pleca înderăt la 16 n. l. c. și va sosi în Viena la 17 n. l. c. seara.

Berlin, 14 Septemvrie n. Împăratul a plecat astăđi seara la 11 oare cătră Skiernevițe, unde va sosi la 4 oare p. m. Împăratul e însoțit de cancelarul, de Herbert Bismarck, de generalii Albedyll și Lehdorff și de alții.

Neapole, 14 Septemvrie n. Ieri au fost 642 casuri de îmbolnăvire și 301 casuri de moarte de choleră. Regele a plecat la Roma.

Roma 14 Septemvrie n. Din Paris i se telegrafează điarului „Moniteur de Rome“ că Nunțul de acolo a predat ministrului president un protest al Papei în contra legii de divorț.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Skiernievițe, 15 Septemvrie n. Țarul, Țarevna, Țesarevicul, marii principii și ministrii au sosit ieri seara cu tren separat din Novogheorghievsc și au fost primiți cu entusiasm din partea poporului numeroase dimpregiur.

Neapole, 15 Septemvrie n. Regele a plecat la Roma. La adio, monarchului i s'au făcut ovațiunile cele mai cordiale, de care el a avut parte și în Roma și în toate stațiunile mai mari.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

legerității amicale să fii cum ești, și să vorbești cum gîndesci. Trebuie să te miri de unde scoate energia, focul și vivacitatea când are lipsă de ele. La prima vedere nu mă pot destul mira de Bărsesca ce aflai, una cîntam și alta am aflat. O privam în tăcere ce mă întrebam „ce? tu ești Bărsesca de ieri? Tu cunosti afectele inimii și ale sufletului în toate crețele lui? De unde cunosti tu dulceața focului iubirii în un grad atît de convingător de te afli mărit că ești om și perdută cu totul în viața scenei ce produci, faci mii de oameni, bărbai, femei, bătrani, și junii să bea din nectarul fericirii împreună cu tine, să bea până la beție. Cum poți tu arăta crîncenia durerii și a nefericirii cu atîta naturalitate, de creerii, nervii, inima, ba fie-care fibră musculară părăce voiesce să se desfacă din locul ei dicendu-ți: de ce să mai stau în societatea aceasta care voi oamenii o numiți viață, când în viața voastră trebuie să suferiți astfel de lucruri? Ai simțit vre-odată afectele aceste? Eu nu cred, căci pe fața ta nici urme nu sînt. Este genialitatea ce o inspiră și nu e mirare, dacă directorul teatralului s'a exprimat față de Românii juni „sărbătoriți-o și v'e faliți cu ea, căci un astfel de geniu nu produce fie-care secol!“ Ei, ne faliți și bucurăm că o avem, ochii milioaneilor de Români o urmăresc în toți pașii ei, bucurându-se de progresul ei. Dar se bucură și ea că e Româncă, este fală și bucurie a fi fica unei națiuni care a fost în trecut mare prin suferință și fapte și care în viitor promite a fi mai mare prin setea ei de cultură și prin talentele, cari le produce abia respirând puțin timp din

aerul libertății și al independenței. Valurile întunecului și ale uitării erau gata să se închidă preste noi, mulțumită inimicilor barbari și amicilor ticăloși și lumea era gata să dică „Români nu există!“ „La Plevna cu arma, la Montpellier cu condeiul, la Viena cu arta am rupt aceste valuri și deodată strigarăm lumii „Românii există și nu spre rușinea omenimei!“ Acum noi, cari reprezentăm viitorul, — junimea, — sîntem datori a grijă ca lumea să ne cunoască după faptele noastre, după munca noastră nobilă și bună. Ca să împlinim această muncă, mintea, talentul nu ne lipsește, căci Românul e deștept din firea lui. Voința poate ne va lipsi, dar cel ce e conșciu de datorințele și fala de a fi Român va avé și voință.

Dar nu mai puțin decăt artistă, e d-șoara Bărsescu și Româna de inimă și suflet este d-șoara Bărsescu.

O mică duvadă. În decursul conversației îi đisei că rolul Getei din fîntîna Blandusiei ar îmbrăca-o mai bine decăt al Herei, căci piesa bardului Alexandri, nu este în forma și sublimitatea ei poetică mai pre jos de cea germană.

„Și eu sînt de ideea aceasta — îmi đise — și sper că voi fi Geta odată, dar ar fi triumful îndoit, dacă piesa ar fi tradusă în limba germană, căci atunci de sigur ar fi reprezentată în teatru curții imperiale.“

Eu sper că va sosi și điuva aceasta, căci ar fi o daună a lumii culte, să nu fie tradusă și în alte limbi, acest juvel al poeziei românești.

Să sperăm a vedé și triumful acesta!

Dr. Ioan Neagoe.

Extrase de concursuri bisericesci-scolare.

1. Daia, salar 200 fl., cuartir și lemne.
2. Cioara, salar 100 fl., cuartir și lemne.

Termin 15 zile.

Concursurile sînt a se adresa oficiului protopresb. gr-or. în Sebeș.

1. Ilia-murășană, salar 250 fl., cuartir și lemne.
2. Tîrnava, salar 200 fl., cuartir și lemne.
3. Vorța cu Valea-Lungă, salar 200 fl., cuartir și lemne.
4. Gialacuta cu Căbești, salar 170 fl., cuartir și lemne.

Termin 20 Septembrie st. v.

Concursurile sînt a se adresa oficiului protopresb. gr-or. al Iliei.

1. Alma, salar 150 fl., cuartir și lemne.
2. Boiu-Mare și Mic, salar 150 fl., cuartir și lemne.
3. Bachnea, salar 150 fl., cuartir și lemne.
4. Dărlas, salar 150 fl., cuartir și lemne.
5. Lepindea, salar 150 fl., cuartir și lemne.
6. Sz.-Ernea, salar 150 fl., cuartir și lemne.
7. Sz.-Nadeș, salar 150 fl., cuartir și lemne.
8. Șard, salar 150 fl., cuartir și lemne.
9. Laslău rom., salar 150 fl., cuartir și lemne.
10. Șoimușul rom., salar 150 fl., cuartir și lemne.
11. Suplac, salar 150 fl., cuartir, lemne și foloșirea a 5 jugere pământ din pășune.

Termin 20 Septembrie st. v.

Concursurile sînt a se adresa oficiului protopresb. gr-or. al tractului Tîrnavei superioare în Alma.

Bibliografie.

Spre a răspunde la diverse întrebări ce ni se fac despre Memorialul conferinței generale române ținute în Maiu 1881 la Sibiu, și după-ace sîntem informați, că mulțime de Români interesați în cauză și cunosători de carte nici până astăzi nu-l au, anunțăm din nou acel operat, în care conform programei stabilite de către acea adunare, se specifică și afirmă drepturile naționale și politice ale poporului Românesc din Ungaria și Transilvania cu argumente, pe care în curs de doi ani dela aparițiunea lor nu le-a înfrînt nici unul din adversarii românilor cu alte argumente logice și sănătoase, decât folosindu-se ici colo de unele sofisme ușoare, sau de insulte nedemne, au trecut pe lînga ele încheind diatriba lor cu sentența: „Chiar așa se fie, noi însă nu voim să fie așa“.

Nici odată Românii n'au avut trebuință mai mare decît acum, de a-și improspeta toate acele temeuri, cu care au ei sî-și apere cauza lor sacră în tot timpul și în tot locul. Apoi fiindcă la edițiunea a doua a textului original românesc s'au adăus atît procesele verbale ale conferinței și acte de ale comitetului electoral, cît și chiar cîteva din interesantele și mult instructivele discursuri ale membrilor conferinței, care își vor avea pentru totdeauna valoarea lor reală, anunțăm prin aceasta, că din edițiunea a doua se mai află cîteva sute de exemplare depuse în comisiune și se pot trage atît de a dreptul și foarte prompt prin posta dela librăria W. Krafft în Sibiu, cît și prin ori-care altă librărie din toate locurile, pe unde se află librării, precum în Brașov la N. J. Ciurcu, în Cluj la J. Stein, în Gherla la N. F. Negruțiu, în Buda-Pesta, Oradea, Arad, Timișoara, Lugoj, Caransebeș, Oravița, Deva, Alba-Iulia, Blaj, Gherla, M.-Sighet, Satmar Cernăuți, etc.

Tot la librăria W. Krafft se află același memorial de vîndare în alte trei limbi, maghiară, germană, franceză așa cum se vîd titlute mai la vale cu prețurile arătate.

Emlékirat. A román választók képviselőinek Nagy-Szeben 1881 évi Május hó 12-étől, 14-éig tartott egyetemes értekezlete meghagyásából szerkesztette és közzéteszi a kiküldött bizottság. Fordítás. 1 fl. 5 cr.

Memorandum, im Auftrage der General-conferenz der zu Hermannstadt vom 12. bis 14. Mai n. St. 1881 versammelten Vertreter der rumänischen Wähler verfasst und veröffentlicht vom entsendeten Ausschusse derselben. (Aus dem rumänischen übersetzt). Preis 1 fl.

Memorandum composé et publié par le comité élu par l'assemblée générale des représentants des électeurs roumains tenue a Hermannstadt le 12, 13 et 14 Mai 1881. Paris. E. Dentu, Libraire Editeur. Palais-Royal, Galerie D'Orléans 13. 1883. În București la patru librării.

Sciri economice.

Piața din Făgăraș, 12 Septembrie. Grâu frumos hectolitra fl. 6.— până fl. 6.50; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.50; secăra fl. 3.20 până fl. 3.40; cucuruzul fl. 4.50 până fl. 5.—; ovășul fl. 1.80 până fl. 2.10; sîmînta de cânepă fl. 6.— până fl. 7.—; sîmînta de in fl. —.— până fl. —.—; fasolea fl. 4.— până fl. 5.—; mazerea fl. 6.— până fl. 7.—; lîntea fl. 8.— până fl. 9.—; crumpene fl. 1.— până fl. 1.30, mălaiu fl. 10.— până fl. 11.—, sîu brut 100 Kilo fl. 40.— până fl. 41.—; unsorea de porc 70—75, slămina 70—85; cânepa fl. 30.— până 32.— Un chilo carne de porc 44 cr.; carne de vită 42 cr.; carne de vițel 36 cr.; carne de mel 32 cr.; ouă 6 cu 10 cr.; chim fl. 10.— până fl. 12.—; lumini turnate de sîu fl. 58.— până fl. —.—.

LOTERIE.

Tragerea din 13 Septembrie st. n.

Budapesta: 13 67 18 35 75.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta dela 13 Septembrie st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. —.— până —.— 76—80 Kilo fl. 7.90 până 8.25. (lîngă Tisza) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 8.10 până 8.55, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 8.— până 8.50, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 8.— până 8.50, (de Bačka) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. —.— până —.—, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 7.90 până 8.40.

Secăra (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.80 până 7.05. Orđ (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.— până 6.35; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 7.— până 9.60.

Ovăș (unguresc) 37—40 Kilo fl. 5.95 până 6.30. Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.35 până 6.40; de alt soi fl. 6.30 până 6.35.

Rapița fl. 11.— până 12.—; de Banat fl. 10.4/8 până 11.1/8.

Mălaiu (unguresc): fl. 11.20 până —.—.

Timpul de furnizare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.27 până 8.29 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.87 până 8.89.

Secăra (primăvară) 697/10 Kilo fl. 5.78 până 5.80. Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.59 până 5.61.

Rapița (August—Septembrie) fl. 11.75 până 12.75. Spirt (brut) 100 L. fl. —.— până 27.75

Bursa de Viena

din 13 Septembrie st. n. 1884.

Rentă de aur ung. 6%	122.50
" " " 4%	92.35
" " hîrtie " 5%	88.85
Împrumutul căilor ferate ung.	142.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	95.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a emisiune	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	102.10
Bonuri rurale ung.	100.75
" " " cu cl. de sortare	100.50
" " " bănațene-timișene	100.—
" " " cu cl. de sortare	100.—
" " transilvane	100.75
" " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijna ung. de vin	98.70
Împrumut cu premiu ung.	—
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	114.25
Rentă de hîrtie austriacă	88.80
" " argint austriacă	81.65
" " aur austriacă	105.70
Losurile austr. din 1860	133.85
Acțiunile băncii austro-ungare	850.—
" " de credit ung.	296.75
" " " austr.	298.—
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.77
Napoleon-d'ori	9.67 1/2
Mărci 100 imp. germane	59.60
Londra 10 Livres sterline	121.60

Bursa de Budapesta

din 13 Septembrie st. n. 1884.

Renta de aur ung. 6%	122.45
" " " 4%	92.30
" " hîrtie " 5%	88.70
Împrumutul căilor ferate ung.	142.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	95.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a emisiune	118.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 3-a emisiune	102.—
Bonuri rurale ung.	100.25
" " " cu cl. de sortare	100.—
" " " bănațene-timișene	100.—
" " " cu cl. de sortare	100.25
" " transilvane	100.50
" " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijna ung. de vin	98.75
Împrumut cu premiu ung.	114.—
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	116.—
Renta de hîrtie austriacă	80.70
" " argint austriacă	81.60
" " aur austriacă	104.75
Losurile austr. din 1860	134.50
Acțiunile băncii austro-ungare	845.—
" " de credit ung.	296.75
" " " austr.	298.10
Argintul	—
Scrisuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.50
Galbeni împărătești	5.75
Napoleon-d'ori	9.67
Mărci 100 imp. germane	59.60
Londra 10 Livres sterline	121.70

Bursa de București.

Cota oficială dela 12 Septembrie st. n. 1884.

Renta amort. (5%)	Cump.	95.50	vînd.	95.50
— Rur. conv. (6%)	"	96.50	"	97.50
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	361.1/2	"	—
Împr. oraș. București	"	—	"	—
Banca națională a României	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	207 1/2	"	—
Act. de asig. Națională	"	247 1/2	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	91.50	"	87.50
Societ. const.	"	278.—	"	—
Schimă 4 luni	"	—	"	—
Aur	"	5.50	"	—

Nr. 281/1884.

[80] 3—3

Publicare de licitațiune.

La 22 Septembrie st. n. a. c.

dela 10—12 oare înainte de ameași se vor vinde cu licitațiune pe lîngă depunerea îndată a sumei, celui ce va oferi mai mult, șoproanele și arborii ce se află în curtea strada morii Nr. 8 (Josefstadt) pe terenul de zidire al scoalei superioare de fete a Asociațiunei transilvane. Cumpărătorul are să poarte grije, ca cel mult până la 3 Octomvrie st. n. a. c. terenul să fie curățit de întreg materialul amintit.

Sibiu, în 8 Septembrie 1884.

Comitetul „Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“.

Am onoare a aduce cu supunere la cunoștința publicului p. t., că pot servi cu tot felul de

Afumături

Cîrnăței de Frankfurt (à 6 cr.) și de hrean (à 3 cr.)

cu prețurile cele mai eține și în calitatea cea mai bună și totdeauna proaspătă.

Comande în afară se efectuează cît mai prompt.

Cu toată stima

George Hersch,
Strada Cisnădiei Nr. 32.

[28] 2

Pentru cancelaria advocațională

a subscrisului se cearcă un avocat, sau candidat de avocat, pre lînga condițiuni favoritoare; doritorii de a fi aplicați sînt rogați a se adresa la subscrisul cel mult până la 24 Septembrie 1884 st. n. a. c., avînd a-și hotări și condițiunile dorite.

Petru Truția,
advocat în Baia de criș.

[81] 3—3

Schweighofer fii

fabrica imp. reg. de clavire în Viena

pentru Transilvania și în Sibiu

deposiul de clavire al lui Heldenberg numai în mostre alese și cu prețuri originale se recomandă cu tot adinsul p. t. publicului din provincie.

[43] 17

Boale Secrete

le vindec pe basa celei mai nouă scrutare științifice, chiar și casurile cele mai desperate, fără conturbarea ocupațiunii. Deasemenea urmările rele ale pîcatelor secrete de tinerețe (onania), distrucțiunea nervilor și impotența. Cea mai mare discrețiune. Mă rog de raport detaliat despre boală.

Dr. Bella,

membru la societăți științifice ș. a.
6 Place de la Nation, 6. Paris.

[50] 23

G. A. GROSS mai nainte GROSS & ZINTZ

Piața mare Nr. 17 (lîngă farmacia lui Teutsch)

recomandă onoratalui public p. t. depozitul sîu de mărfuri de manufactură și de modă ales și din nou asortat personal în Viena pentru sezonul de toamnă și de iarnă, anume: cele mai noue stufe de haine de flanelă, kasan, cheviot, diagonal, beige etc.; cachemire negre, albe și colorate, catifele (barșoane) de bumbac și de mătăsă, noblesse, faille și mătase, satin-merveilleux, atlasuri negre și colorate, blane ca decorare pentru mantale și vestimente, satin de plapome, stufe de rețele pentru perdele, perdele-jute și stufe de mobile, mai departe un asortiment bogat de paletone de toamnă și de iarnă, mantale de ploaie și jachete, șaluri de cap și de învelit, mufuri, cuverte de masă, covoare pentru sofe, pentru pat, pentru pîrete și odaie, materii de in pentru masă și serviete de cafea, saltele, gradl, piquet, barchet, șinorat pentru vestimente și blane, kalmuk, materii Sternberger, stufe chiffon și oxford pentru cămeși bărbătești, materii de ploaie, ombrele, mănuși glacie și de postav, evantalii, albituri pentru domni și doamne, rochii de pislă, veste împletite, ciorapi, dantele, panglici, rișe și mulți alți articoli aparținitori de specialitatea aceasta, neamintiți aici, pe lîngă prețuri foarte moderate.

Comande externe se efectuează prompt și consciențios pe lînga rambursă postală.

[79] 2—12

[71] 5

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

în Sibiu,

≡ fundată în a. 1868 ≡

asigurează pe lînga condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și esplosiune clădiri de ori ce fel, mărfuri, produse de cîmp, mobilii etc.
- b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru terminuri ficsate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1880 fl. 362,354.67	în a. 1869—1880 fl. 247,755.97
în a. 1881 " 64,802.82	în a. 1881 " 35,163.90
în a. 1882 " 54,792.92	în a. 1882 " 32,382.04
în a. 1883 " 34,761.25	în a. 1883 " 32,843.10
Suma fl. 516,711.66	Suma fl. 348,145.01
fl. 864,856.67 cr.	

Conform bilanțului pentru 1883 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

fl. 536,865.21 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile gen. și principale în Brașov (C. J. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.